

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Vtrum in vna & eadem congregatione, plures quàm vna Missa simul
celebrari debeant 79

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

verò Aduersarij ex nullo probato ac fide digno Doctore, nullisque Conciliorum ordinationibus & decretis comprobabunt.

Idem & Liturgiæ testantur, non tantum Græcæ, verum etiam Latinæ, nec non illæ, quibus quotidie utuntur, Aduersarij. In Canone enim suo post Consecrationem dicunt, Supplices te rogamus omnipotēs Deus, iube hęc profieri per manus sancti Angeli tui in sublime altare tuum, in conspectu diuinæ maiestatis tuæ: vt quotquot ex hac altaris participatione sacrosanctum Filij tui corpus & sanguinem sumperimus, omni benedictione cœlesti & gratia repleamur. Quoniam igitur haec oratio essentialis Pars Canonis est, vnicuiuslibet in promptu est videre, quando haec oratio primum composita fuit, & recte, non ad ludibrium diuinæ maiestatis, vt haec tenus longo tempore factū est, usurpata, multos corpus & sanguinem Domini (nota corpus & sanguinem) vna cum sacerdote percepisse: *Vt quotquot (inquit) ex hac altaris participatione sacrosanctum corpus & sanguinem Filij tui sumperimus.* Nota, Quotquot, item, *Ex hac altaris participatione sacrosanctum corpus & sanguinem sumperimus.* Post Adhac sequuntur Collectæ, Sacraenta quæ sumpsimus, Item, *Mysteria tua, quæ percepimus,* & id genus alia.

Sic in Liturgia Dionysij, aliusque Græcis & antiquis & presentibus, longè adhuc clarius expressum est, dispensationem sacramentorum essentiali partem esse veræ administrationis Cœnæ Dominicæ. In his enim Liturgiis expresse ponitur, quomodo sacerdos populum ad participationem perceptionemque sacramentorum adhortari, & ea ipsi distribuere debeat.

Quapropter verum est, & manebit verum in æternum, quod quemadmodum ordinatio Domini nostri Iesu Christi clare ac perspicue requirit, ita veteres Ecclesiæ, quæ in mandato Domini firmiter permanserunt, nullam missam sine communicantibus celebrauerint: quodque id facere nullis Christianis quacunque ratione licitum & concessum.

Altera quæstio principalis.

Vtrum in una eademque communitate plures simul missæ celebrande sint.

C A P. LXXIX.

DE hac questione rursus manifestum verbum Dei proditum est per D. Paulum dicentem, *Cum conuenitis in eundem locum, non licet Dominicam Cœnam edere, quod unusquisque propriam Cœnam occupat in edendo.* Et postea quā Apostolus exemplū mandatumq; Domini, quæadmodū ipse Cœnā suā celebravit, ac celebrari præcepit, exposuit: in supercorrectionis

correptionis quoque ac pœnæ quam Dominus propter inordinatā Cœnæ obseruationem Corinthiis immiserat, mentionem fecit, concludit istis verbis. *Itaque fratres mei cū conuenitis ad comedendum, aliis alium expectet.*

Iam si Cœnam Domini manducare non est, vbi in eadem congregatiōne plures quām vna Cœna administrantur, perspicuum etiam est, id nulli Christiano licitum esse posse. Quare & apud antiquos inauditum fuit, in vno Templo plura esse altaria, quām vnum, plures etiam quām vnam S. Cœnam eodem tempore administrari.

Quoties D. Cyprianus, quando de unitate Ecclesiae loquitur, vnicialtaris meminit? illumque imitati reliqui S. Patres?

Verum quidem est, olim, cū templa angustiora essent, quam ut totum populum qui conueniebat, capere posset, S. Patres in solennioribus festis plures quām vnam missam in vno eodemque templo celebrarūt, verum non simul, sed vnam post alteram, & quamlibet præsente aliqua parte populi, quæ scilicet priori S. Cœnæ interesse non potuit. Cuius rei peculiaris habetur instructio Leonis Papæ ad Diocorū Alexadrinum 79. de quo non nihil etiam habetur de Consecr. Dist. I. cap. Necessæ.

Ex hoc fundamento scribit D. Ambrosius in hæc verba: *Munus oblatiū totius populi esse debet, per unum enim panem omnes significātur: propterea enim quod vnu sumus, debemus omnes de uno pane participare.* Quod etiā Apostolus testatur I. Cor. 10. qui locus in libro Reformationis adductus est, *Vnus panis, vnu corpus, multi sumus: Nam omnes ex eodem pane participamus.*

Quem locum Aduersarij libenter inani quadam Sophisticatione in alium sensum detorquerent, & ad solam spiritualem perceptionem referrent. Dicunt enim Apostolū hoc scripsisse, quando absens à Corinthiis erat, & de eodem Sacramento cum illis participare non poterat. Consistere igitur communionem huius Sacramenti, etiam si de vno Sacramento non participemus. Verū Christiani qui neque rixas, neq; versutiam ac technas, sed piam veritatem in tam sublimibus ac diuinis rebus querunt, non ignorant quis sit genuimus horum verborū Apostoli sensus & intellectus. Nempe, *Nos multos esse, vnum panem & vnu corpus, propterea quod nos omnes, quilibet in suo loco, in sua Ecclesia & congregatione, semper de uno pane & uno Sacramento participamus.*

Cumque sacerdos in hac S. actione Christum Dominum representare, eiusque vice fungi: omnis insuper precatio Ecclesiae ex vno ore eadē in que mente procedere debeat: totus item Christus in vno Sacramento dispensari possit: denique cū Christus ipse S. Cœnam hoc modo instituerit, Sancti Apostoli Ecclesiis ita tradiderint, & antiquæ Sanctorū Martyrū ac Patrum Ecclesiae nunquam aliter obseruarint, quenā pię ac rationabiles causę excogitari possunt, propter quas in vno tēplor & in vna fideliū cōgregatione, presertim vbi præsētes omnes vnu Sacerdotē probè audire, & de vno altari Sacramēta cōmodē percipere possunt, plures quā vna missa celebrētur? pricipuē cū singula missa, vbi plures in eodē loco celebrātur, attentionē aliarū impediāt. Neq; enim ad omnia (Dominus vobiscū) simul responderi: neque ad omnia (Oremus) attendi potest.

Verum cum eiusmodi verbis iocandum & ludendum non est, neque ea in aere tantummodo pronuntianda. Ceterum homines isti grauissimum hunc errorem atque omnimodam sicut S. Cœnæ Christi ita vniuersæ fidei Christianæ peruersiōnem defendere cupiunt, vt homines ista sacrifici actione, quam sine intellectu & fide audierunt ac contemplati sunt, non autem communicarunt, loco meriti Domini nostri Iesu Christi confidant, damnata inque conscientiam suam ad omnia peccata confirment. Idque faciunt propter perniciosum lucrum, quod ex præbendis, & oblationibus missisque quas mercede conducti faciunt, vna cum estimatione & autoritate in hoc mundo percipiunt. Quos Christus Dominus spiritu oris sui breui in vniuerso mundo destruere & auferre dignet, largiri que ut vera sacratissima ac salutifera Cœnæ suæ obseruatio rursus recte intelligatur, restituatur, & in opere conseruetur. Amen.

Tertia Quæstio.

Vtrum reprehensibile sit S. Cœnæ adstante, non tamen simul communicare. Et responso ad eandem, sumpta ex scripturis & Sanctis Patribus.

C A P. LXXX.

ETIAM de hac quæstione apertum habetur verbū Dei, quod ad omnes qui apud S. Cœnæ tractationem præsentes adiungit, in nomine illius pronuntiatur, Accipite & comedite: accipite & bibite ex eo omnes. Iam verò reprehensioni quam maximè obnoxium est, Christo Domino fidem non adhibere: nempe quod ibi nobis porrigit, & tradat cibum ac potum vitæ æternæ. Fieri autē nequit, vt quis firmiter ac solidè hoc credat, Domino verò in eo non obtemperet, cibumque ac potum vitæ æternæ non summa cum gratiarum actione ac deuotione percipiat.

Non minus reprehensibile est, se in quamcumque actionem diuinā ingerere, ad quam quis deprehendit se minus esse idoneum. Iam verò constat, administrationem S. Cœnæ à Christo cum illis discipulis esse peractam, quibus omnibus corpus & sanguinem suum porrexit, iussitque ut omnes ea accipiant, manducant ac bibant. Ad sacram igitur hanc actionem nemo idoneus esse potest, qui Sacrosancta Sacraenta ad salvatorem suam percipere nescit, hoc est, qui nondum vult esse discipulus Iesu Christi, vel nondum tam plenè in doctrinam & obedientiam Domini se tradidit, ut in Domino manere velit, cupiatque ut Dominus maneat in ipso.

Hinc est quod S. Patres firmiter ac seriò obseruarunt, vt post publicam doctrinam & preces, antequam tractationem S. Cœnæ auspicarentur, ab Ecclesia Christi amouerent, non tantum catechumenos & Energumenos,